

[Aksel Larsen.]

livet i almindelighed og eksportindustrien i særdeleshed. Den ville slå to fluer med ét smæk, men det har åbenbart ikke regeringens interesse.

Statsministeren sagde i sin tale i formiddags, at de offentlige udgifter skal stige noget langsommere end hidtil, og så fortsatte han:

„Regeringen har på denne baggrund indskærpet kravet om en øget kommunal selvfinansiering.“

Det er mig svært at forstå, at de offentlige udgifter stiger langsommere, fordi man flytter udgifter fra staten over til kommunerne. Så vidt jeg ved, er kommunerne også offentlige foretagender. Det har altså intet med besparelser at gøre. Det kan måske få statsregnskabet til at se lidt kønnere ud, men det hjælper ikke med hensyn til de offentlige udgifter.

Men hvad er årsagen til, at statsministeren havde dette afsnit i sin tale? Jo, dette afsnit i statsministerens tale skulle tjene som baggrund for påstanden om, at nu må der holdes igen med lønningerne. Det er i virkeligheden det, regeringen næsten udelukkende sysler med. Regeringen har den teori, at pengeindkomsterne i de kommende år skal udvikle sig væsentligt roligere, end de hidtil har gjort, og statsministeren siger, at regeringen finder, at den årlige stigning i pengeindkomsterne ikke bør overstige den gennemsnitlige fremgang i produktionens effektivitet, der kan anslås til $3\frac{1}{2}$ å 4 pct. om året. Jeg tror, jeg i begrundelsen for min forespørgsel sagde, at regeringen må have dårlige nationaløkonomiske rådgivere — og det må den have, hvis de virkelig kan få regeringen til at tro på noget sådant. Jeg ved ikke, hvordan man vil måle den gennemsnitlige fremgang i produktionens effektivitet. Jeg ved, at man kan måle fremgangen i nationalproduktet, og naturligvis kan man drage visse slutninger med hensyn til produktionens effektivitet. Men jeg forstår på det hele, at det, det i virkeligheden drejer sig om, er, at man regner med for det kommende år at få en fremgang i nationalproduktet fra $3\frac{1}{2}$ til 4 pct., og så siger regeringen: så må følgelig befolkningens indkomster og forbruget herhjemme i det hele taget, både til personligt og offentligt for-

brug og investeringer, ikke stige mere end disse $3\frac{1}{2}$ eller 4 pct.

Det er en højst mærkelig opfattelse. I hvert fald når det drejer sig om lønninger, så kan man absolut ikke påstå, at deres procentvise stigning absolut skal følge den procentvise stigning i nationalproduktet. Regeringen har efter vor opfattelse et helt forkert udgangspunkt her, men den er åbenbart lykkelig for det, for den skal jo bruge det til at lægge et lønloft, som, alt iberegnet — altså overenskomstmæssige stigninger, eventuel lønglidning, pristalsregulering, og hvad dertil hører, herunder den pristalsregulering af lønningerne, der kan komme som følge af et stigende januarpristal — i det kommende år højst udgør $3\frac{1}{2}$ å 4 pct.

Dermed er i virkeligheden sagt, at det, regeringen er ude efter, ikke er, som den ellers siger det, indkomstpolitik med social balance, men lønpolitik, på det nærmeste lønstoppolitik, og derfor er det, vi spørger: agter regeringen at gennemføre dette? Vi ved godt, den er forpligtet til det efter den dagsorden, den lod folketinget vedtage den 15. maj, men vi må ved denne lejlighed spørge: er regeringen sindet at gennemføre dette og leve op til denne dagsorden, og hvordan vil den gøre det?

Herom siger regeringen, at den jo fører forhandlinger, det er kun et forhandlingsoplæg. Ja men statsministeren har på den anden side i udvalget sagt, at regeringen står fast på dette, og at den agter at leve op til dagsordenen af 15. maj. Finansministeren har sagt, at nu agter man ikke at sejle frem og tilbage over Lille-Bælt, nu agter man at gå i land og træffe en beslutning. Hvordan skal man så forstå, at dette samtidig kun er et forhandlingsoplæg, som skulle kunne ændres? Ikke meget tyder på, at det kan ændres. Jeg synes, vi har lov til at konstatere, at regeringen faktisk kun har én væsentlig ting i sin såkaldte indkomstpølitik, og det er lønpolitik, og hvis den vil være konsekvent — det ved vi ikke om den vil — så har den tænkt sig at gribe ind i den frie forhandlingsret imellem arbejdere og arbejdsgivere.

Ja, statsministeren siger ganske vist, at alle indkomstgrupper skal deltage, men når man ønsker at få at vide, hvad de skal deltage med, så får man ikke noget at vide